

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,17

Dada anterior: 1,13

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.415

Dada anterior: 751

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
411

Dada anterior: 403

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

No a invertir, sí a negociar

PAS El segon cop de porta a la investidura d'Aragonès dona en canvi el tret de sortida a la fase definitiva de les converses entre ERC i Junts, que les volen aclarir en poques setmanes **DUBTE** Superat l'escull del Consell per la República, Geis avisa que no es fan seu l'acord amb la CUP i que mantenen altres reserves

Òscar Palau
BARCELONA

No al segon intent d'investidura, però ara sí, paradoxalment, via lliure a la negociació per desencallar la formació de govern. El ple del Parlament va tornar a rebutjar ahir, amb la mateixa correlació de forces que divendres passat —els 42 diputats d'ERC i la CUP a favor, l'abstenció dels 32 de Junts i el vot en contra dels 61 restants—, la investidura del republicà Pere Aragonès, però pel fons i les formes del debat, en què aquest cop es van destacar més els punts d'entesa que els retrets i es va coincidir que s'ha començat a avançar en les converses, la perspectiva d'un acord entre els dos grans partits independentistes s'ha obert definitivament, després que la vigília se superés el gran escull on havien embarrancat, la reformulació del Consell per la República. Retirat el seu particular *Ever Given* del canal de Suez de la negociació, ara ja només falta que ERC i Junts completin el recorregut fins a arribar al Mediterrani de l'acord.

Per acabar-ho de navegar, això sí, Aragonès reclamava en la intervenció inicial generositat i flexibilitat “sense substitucions ni tuteles”, en al-lu-

sió a una ascendència que no tolerarà de cap òrgan extern sobre les institucions pròpies, començant per la presidència de la Generalitat. “En les últimes hores hem anat fent passos positius per superar esculls i aconseguir que l'independentisme deixi de parlar de si mateix i parli de nou al país”, subratllava. “Ningú li proposarà tuteles des de Junts, i menys des de l'exili”, replicava al seu torn la portaveu de JxCat, Gemma Geis, que instava Aragonès a “no confondre els electors ni el Parlament”, ja que l'acció de govern sempre ha quedat “al marge” de la direcció col·legiada que proposen per al procés independentista.

Canvi d'enfocament

Tot i topades com aquesta, en tot cas, el to general del ple va ser diferent del de divendres. Aragonès va apel·lar al camí ja recorregut plegats al govern, del qual “encara queda la part més important per recórrer”, i va fer diverses picares d'ullet a Junts, citant com a referent un extracte del discurs de Carles Puigdemont en la qüestió de confiança a què es va sotmetre el 2016, i fent diverses referències a l'esperit de l'1-O i el 3-O. El republicà, a més, va centrar molt més la intervenció en

la proposta per “passar de l'etapa de repressió a la de resolució” del conflicte polític, i va desgranar així la seva aposta per reunir un acord nacional per l'amnistia i l'autodeterminació, que parteixi d'aquests grans consensos i allargui la mà al sobiranisme a través també de les lluites compartides. A partir d'aquí, va explicitar, l'objectiu és que la gent “pugui votar en pau” en un referèndum i “hi hagi les condicions per aplicar el resultat”, i fins i tot va remarcar que, per si el diàleg acaba en fracàs, no s'han de “dei-

Aragonès satisfà més Junts posant l'accent en el conflicte polític

ment més la intervenció del candidat, i va posar també en relleu moments dels últims anys en què es va veure “l'esperit d'unitat”, com la reacció a la sentència del procés i la mateixa detenció de Puigdemont a Alemanya. “No hem tancat aquest acord perquè ens ha faltat temps; no podem invertir-lo sense un acord de legislatura”, justificava, tot insistint que volen “concreció” per tenir un pacte estable. Junts ara es proposa treballar amb discreció i sense retrets públics, mentre insisteix que les pressions “són males companyes de viatge”.

Aragonès, això sí, no s'estava de reprotxar que des del primer moment ERC ha volgut parlar de tot, però Junts ha retingut la negociació en “aspectes previs”, com el Consell per la República, que han impedit avançar. Els republicans lamentaven als passadissos que els seus interlocutors no han volgut avançar fins ara, i atribuïen la investidura fallida al peatge a pagar per ferides obertes del passat. En canvi, els juntaires retreien que ERC ha preferit tancar abans un acord amb la CUP, fet que els va molestar perquè seran ells els qui seran al govern. Internament, fons consultades admetien que també hi ha hagut debat en els úl-

tims dies, i s'hi han defensat posicions des del no a la investidura d'Aragonès fins a un sí ja en el primer debat, passant fins i tot per un sí sense entrar al govern, fet que es descarta.

Més roques en el camí

Relats a banda, abans d'arribar al mar obert de la nova legislatura encara quedaran roques per esquivar en el canal de la negociació entre ERC i Junts, tot i que a les dues bandes sobrevolava ahir la impressió que ara el vent ja bufa a favor, i que l'entesa podria ser cosa de poques setmanes, les que necessitaran per tancar les qüestions programàtiques i afrontar la negociació sobre l'estructura i el repartiment del govern, que encara no han abordat. En aquest sentit, el consell nacional de JxCat previst el 24 d'abril podria ser una data clau de referència per presentar-hi un acord tancat, i potser ja consumat. “Si el gran escull està salvat, on tenim ara l'atzucac?”, es preguntava el portaveu republicà, Sergi Sabrià, que insistia que no hi ha diferències significatives i feia l'enèsima crida a la responsabilitat. “No valen més excuses ni dilacions; la digestió pot ser lenta, però no pot ser infinita”, etzibava, en al·lusió a un

altre retret que fan a Junts: que acceptin la derrota en el particular duel electoral mantingut.

Les preguntes de Sabrià, en tot cas, no deixaven de ser retòriques, perquè Geis ja havia deixat clars quins obstacles hauran d'afrontar ara en la negociació. D'entrada, recales encara en el full de ruta. “Com fem inevitable l'amnistia i el referèn-

L'APUNT

Corresponsabilitat de tots

Elena Ferran

Ha hagut d'arribar una pandèmia mundial perquè es tanqui l'acord històric entre administracions i Endesa que condona el deute energètic a les famílies vulnerables. Uns impagaments que sense saber cap on ens durà la crisi actual s'anaven engreixant per als qui no poden pagar els rebuts de llum, gas i aigua. Amb un acte de corresponsabilitat i després de sis anys de ne-

gociacions s'ha posat a zero el comptador a les llistes de morosos per a aquestes famílies, que temien acabar als jutjats. L'entesa entre administracions públiques, l'empresa privada i el teixit social empès per la pressió de l'Aliança Contra la Pobresa Energètica els deixa respirar. Ara cal complir els compromisos i auditar el deute per ser condonat aquest mateix estiu.

El candidat d'ERC, Pere Aragonès, dirigint-se ahir a l'auditori del Parlament, en presència de la portaveu de Junts per Catalunya, Gemma Geis, i altres diputats del grup ■ JUANMA RAMOS

Estem obligats a fer-ho amb Junts, hi ha més coses que ens uneixen que no que ens separen

[A Junts] No ho mantinguin per temps indefinit, donin certesa, perquè les urgències del país són moltes

Si més endavant em voten es veurà clar que avui no hi havia prou motius

Pere Aragonès Cand. ERC

Vostè ja té la nostra confiança; hem de construir acords perquè la seva presidència tingui rumb clar

Gemma Geis Port. JxCat

PSC i comuns, a l'expectativa d'una ruptura

El debat d'ahir va evidenciar que ningú més pot formar govern, per molt que el socialista Salvador Illa digués que hi ha "alternativa", sense aclarir quina, i es comprometés a "treballar" per encapçalar-la. Illa va insistir en l'"engany" de l'independentisme i en la necessitat de "girar full" amb relació a la "divisió" que provoca, fet que va fer saltar Aragonès. "Segons vostè, la divisió sempre són els altres; és un exemple de superioritat ideològica que hauríem de poder superar", li recriminava, i lamentava que no tingui en compte els vots del 14-F. "Amb qui s'aliarà, vostè? El que importa és la capacitat d'aliança", li etzibava. "Fa unes afirmacions molt perilloses, i menysté els votants quan diu que Catalunya és objecte d'un engany", li replicava també Geis, aplaudida per Aragonès. La líder dels comuns, Jéssica Albiach, insistia a furgar en la ferida entre ERC i Junts. Es mostrava inquieta per un hipotètic canvi d'aliances al Congrés i advertia els republicans que "també els volen marcar l'estratègia a Madrid". Albiach els instava a trencar. "Si falla el govern amb Junts, aquí ens té", oferia. Aragonès, però, insistia a incorporar-los a la via àmplia "com un element més, no com a alternativa".

El compte enrere cap a noves eleccions ja corre, ja que es convocarien automàticament el 26 de maig. Si abans hi ha perspectives d'acord, la presidenta Borràs farà una nova ronda de trobades amb els grups per nomenar un altre cop un candidat i convocar un segon ple d'investidura.

dum? Quins plans hi ha de contingència?", assenyala, tot recordant la "certesa" que l'Estat negarà sempre un referèndum. La portaveu, a més, citava altres punts, com la necessitat d'una acció unitària tant al Congrés com a Europa. Altres fonts del partit, a més, ja admetien que hi haurà batalla per quin departament es queda la gestió dels fons europeus.

Enganxada amb la CUP
L'altra gran incògnita ara serà saber fins a quin punt els acords a què arribin no poden afectar de retruc el pacte entre ERC i la CUP. Els republicans asseguruen que vetllaran perquè els dos documents siguin compatibles i no calgui renegociar res amb els cupaires, però ahir Junts ja deixava clar que no se sent interpel·lada per aquest

acord, i que hi ha aspectes que no li agraden i mirarà de revisar, com ara l'impuls a una renda garantida bàsica, la defensa de la col·laboració publicoprivada i la moratòria en projectes d'energies renovables al territori. "La renda bàsica no es toca; és la base de la llibertat republicana", advertia al seu torn la diputada cupaire Eulàlia Reguant, que avisava que

"comencen malament" si no s'obren a acceptar "l'acord de mínims" amb ERC, i els recriminava que emprin la unitat com a "arma llancívola". Això sí, als republicans els retreia també que "ja n'hi ha prou de dir que tot va bé", i els exigia que no posin al centre ni els "balls de cadire" ni l'estratègia del *peix al cove*. "Pot ser la legislatura d'un embat amb l'Estat,

depèn d'ERC i Junts que no sigui la d'un embat de la gent contra el govern", advertia. "Segur que ens podem posar d'acord a tres bandes; tota la predisposició per part de Junts per treballar en les seves demandes", amorosia Geis en la rèplica final.

Les converses entre ERC i Junts continuaran aquests dies, i no es descarta una visita d'Arago-

nès a Waterloo per acabar de rubricar-les, tot i que al final possiblement caldrà tancar un pacte a tres amb la CUP si es toca algun aspecte del seu acord amb ERC, fet que obligaria a una renegociació i potser a una nova votació interna de la CUP. Tots els escenaris romanen oberts, però la perspectiva d'un acord avui és molt més a prop. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC

“La unitat és un govern presidit per Pere Aragonès”

Sergi Sabrià va obrir la intervenció del grup d'ERC recordant totes les vegades que els vots dels diputats del seu partit han fet possible que la presidència de la Generalitat recaigués en un representant de Junts, inclús de Convergència. Ho va fer en contraposició a la dificultat que té avui ERC d'aconseguir el suport de Junts la primera vegada que estan en condicions d'assumir la presidència de la Generalitat recuperada.

El portaveu republicà va utilitzar un discurs d'Oriol Junqueras per recordar l'acord que hi va haver el 2012 entre les formacions independentistes per fer president Artur Mas, amb el compromís d'aquest de tirar endavant un referèndum que es va concretar en el procés participatiu del 9 de novembre del 2014. “Malgrat les diferències hem sabut fer acords”, va llegir Sabrià de les paraules de Junqueras d'aleshores, i els va demanar el mateix als que encara avui són socis seus en el govern. Insistent en aquesta línia, Sabrià va parlar d'unitat, de la unitat d'acció que sempre es reclama des dels sectors independentistes per dir que avui la forma de fer efectiva aquesta “unitat és un govern presidit per Pere Aragonès”. En parlar d'unitat, Sabrià va fer un joc de paraules: “Massa poc junts i

massa sols”, i va alertar que “aquesta unitat que tant es proclama ara s'esquerda”.

Des del punt de vista d'Esquerra, “ja no hi ha cap escull insalvable” en el camí per acordar el nou govern després que, segons va puntualitzar Sabrià, els republicans han acceptat abordar el tema del Consell per la República, que “era un ens de part que

Aquesta unitat que tant es proclama ara s'esquerda. Massa poc junts i massa sols

calia reformular”.

El portaveu d'ERC va demanar “responsabilitat” a Junts, a qui va instar a no dilatar més les negociacions i va semblar que posava límit a la seva paciència quan va dir que “la digestió pot ser lenta però no infinita”, va advertir Sergi Sabrià.

■ JORDI PANYELLA

JUNTS PER CATALUNYA

“Som lluny del projecte de país que han pactat amb la CUP”

Junts va fer efectiva ahir, tal com havia anunciat, la segona abstenció i va frenar la investidura del candidat republicà, Pere Aragonès, perquè, segons la diputada de Junts, Gemma Geis, no han tingut prou temps en aquest mes i mig per negociar un acord per a tota la legislatura. Geis replicava als republicans que Junts ja ha cedit en temes com la taula de diàleg, sobre la qual són “escèptics”, i avisava que “les cessions han de ser recíproques”, en referència ara al Consell per la República, que presideix Carles Puigdemont. Junts vol que aquest organisme sigui l'encarregat de debatre i dirigir el full de ruta per mantenir l'embat democràtic amb l'Estat espanyol. Després que en el seu discurs Aragonès digués a Carles Puigdemont que està disposat a coordinar-se però “sense tutelles”, Geis va garantir a ERC que “ningú n'imposarà”.

Junts va retreure a ERC que intentin negociar “amb pressions” i va advertir que “no són bones companyes de viatge”. El to entre ERC i Junts continuava ahir ple de retrets malgrat l'afany de tots dos partits de treure ferro al fet que la falta d'un acord hagi deixat de nou Catalunya amb un go-

vern en funcions. El pacte amb la CUP i ERC tampoc no va agradar gens a Junts. Geis va assegurar que hi ha punts de l'acord que el seu partit no comparteix, però va mostrar la voluntat i la certesa que arribaran a un acord, tot i que encara no és possible. “Sigui valent i assumeixi que

Cal flexibilitat, reconegui que només té 33 diputats i respecti el programa avalat per 32 diputats

té la responsabilitat de trobar els acords amb Junts si vol el nostre suport. La nostra responsabilitat hi serà, però el que cal és la seva flexibilitat, perquè reconeguem que només té trenta-tres diputats i diputades, i no seixanta-vuit. Que reconegui respecte al nostre programa electoral avalat amb trenta-dos diputats perquè aquest acord sigui possible per a la igualtat i per a la independència.

■ E.A.

CIUTADANS

“Estan promovent una escalada radical”

El líder de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va advertir al candidat d'ERC, Pere Aragonès, que si és president serà un “titella d'una escalada radical que arrasarà les institucions”. “De què li serveix ser president, si ho sotmet al xantatge del seu partit, de Junts, la CUP i de les relacions tòxiques entre tots tres?”, va qüestionar. Va acusar ERC de construir “un govern sobre el populisme anti-

sistema i el colpisme nacionalista”, i va criticar que s'hagi “autoimposat” una qüestió de confiança a mig mandat en un acord amb la CUP “per anar-se'n a la paperera de la història si no ha transigit als seus xantatges”. Carrizosa va fer mofa que un dels esculls en les negociacions entre ERC i Junts hagi estat el Consell per la República: “Han arribat tan lluny en el menyspreu per l'autonomia que s'han oblidat

de donar la dignitat que mereix la presidència de la Generalitat”, va dir. “A mi el Consell per la República m'importa un rave.” El problema, creu Carrizosa, és que “están empantanats en veure què fan amb Carles Puigdemont”. Amb tot, diu que sent alleujament quan veu que continuen sense acord perquè els antecedents són per posar-se a tremolar”, subratllava. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PSC

“La presidència de la Generalitat no pot estar segrestada”

Salvador Illa va aprofitar la seva intervenció d'ahir per furgar en la qüestió que allunya l'acord entre Junts per Catalunya i Esquerra; el paper del Consell per la República i de Carles Puigdemont en l'estratègia independentista de futur. Amb una clara voluntat de sembrar zitzània entre els dos partits que estan obligats a entendre's fer formar govern, el líder socialista va advertir al candidat republicà que només són vàlides les institucions que preveuen les lleis; “no n'hi ha d'altres”, va insistir, abans de llançar el dard definitiu: “La presidència de la Generalitat no pot estar segrestada per cap organisme paral·lel.”

El líder del PSC va dedicar una part de la seva intervenció a desprestigi el discurs independentista, que va dir que estava estructurat sobre cinc enganys. En la seva opinió, un d'aquests enganys és afirmar que l'independentisme ha sumat en les últimes eleccions el 52%, percentatge que va rebaixar al 48%.

Illa va fer una intervenció breu, com la de la resta de ponents d'ahir, per reafirmar la seva aposta a girar full amb una “nova etapa on no s'hagi de preguntar ningú què ha fet durant els últims anys”. Dels últims anys, però, Illa sí que en va

voler parlar ahir en afirmar que en l'últim decenni no hi ha hagut bons governs i que la gestió d'aquests ha deixat una Catalunya “esgotada, enfrontada, en declivi econòmic”. El líder socialista va plantejar a Aragonès la necessitat de crear “un govern a l'altura” per afrontar l'era post-Co-

Vostès estan al final de l'escapada, digui la veritat a la gent. No hi ha Ítaca

vid, i no un govern que “centrifugui problemes”.

En el torn de rèplica, Salvador Illa va insistir en la idea que “cal girar full” davant la intenció d'Aragonès de seguir escrivint noves pàgines de l'independentisme. Va lamentar que el candidat es dirigeixi “a la meitat del poble de Catalunya”, i va acabar demanant al candidat que “treballi per no dividir” i que “digui la veritat: reconegui en públic que han fracassat”. I va reblar: “No hi ha Ítaca.” ■ JORDI

PANVELLA

CUP

“Comencem malament si Junts no accepta un acord de mínims”

La portaveu de la CUP-Un Nou Cicle per Guanyar, Eulàlia Reguant, advertia ahir ERC i JxCat que depèn d'ells que la propera legislatura “no sigui un embat de la gent contra el govern” després de les contínues picabaralles amb els que encara són socis de govern. En una intervenció durant el debat d'investidura de Pere Aragonès, Reguant va assegurar que l'organització es mantindrà disposada a “allargar la mà per convertir la legislatura en una lluita pels drets de la gent i la llibertat del país”, i va alertar que tindran el “puny tancat” davant qui vulgui “confondre” el partit amb el país i prioritzis els interessos de partit per sobre de la gent. “Qui no posi al centre la gent, sinó els balls de cadires”, va explicitar. La CUP va votar a favor de la investidura d'Aragonès i va fer valer el pacte que uneix els dos partits adduint que es tracta d'un acord de consens amb el que reclama la ciutadania, que ha votat a favor de la independència i també a favor de polítiques d'esquerra, per la qual cosa no es poden oblidar les necessitats socials. “ERC, deixin de dir que tot va bé; és evident que no”, va assenyalar Reguant, que es va felicitar que Junts “comenci a parlar de polítiques socials”, però va advertir que comencen “malament si no s'obren a acceptar un acord de mínims, perquè no hi ha acords «estèrils»”, recriminava Reguant a la diputada Gemma Geis, de Junts, que havia

qualificat així el pacte entre ERC i la CUP. “No hi ha acords estèrils quan es parla de garantir drets, i la renda bàsica universal no es toca. És una eina bàsica per garantir per primer cop un mínim d'autonomia a la ciutadania d'aquest país. És la base de la llibertat republicana que alguns

Depèn ara d'Esquerra i Junts que no sigui la legislatura de l'embat de la gent contra el govern

diuen defensar. Si no volen garantir aquests drets, expliquin com ho volen fer”, rematava. Reguant es comprometia a empènyer el Parlament i el govern cap al marc de ruptura i la conquesta de drets. El poder és la capacitat de fer coses”, va assenyalar la diputada de la CUP. ■ E.A.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

EN COMÚ PODEM

“Nosaltres li demanem que surti de la seva zona de confort”

Davant per davant de Pere Aragonès, dreta des de l'altre costat del faristol, mirant al candidat republicà, la presidenta dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, va demanar ahir al líder d'ERC que deixi de mirar cap al costat de l'hemicicle on seuen els diputats de Junts per Catalunya. “Nosaltres li demanem que surti de la seva zona de confort”, va dir Albiach a Aragonès. Culminava, així, la picada d'ullet als republicans per part dels comuns, que una vegada més es van oferir per formar “un govern d'esquerres”, “desbloquejar un país atrapat en la disputa” entre els dos grans partits independentistes, i tirar endavant “una legislatura d'esperança”. Per Albiach, l'acord amb els comuns també hauria de servir per trobar una sortida negociada a la qüestió catalana a través de la taula de diàleg amb el govern espanyol.

Com ja havien fet altres líders en les seves respectives intervencions, Albiach va furgar en la intenció de Junts de condicionar la investidura d'Aragonès a un reforçament del Consell per la República. “La Generalitat no pot estar sotmesa per una entitat privada”, va dir la portaveu, que va lamentar que en la negociació per formar govern s'estiguin imposant “les lògiques de partit, en comptes de les lògiques de país”. Albiach va advertir ERC que Junts no només vol liderar l'estratègia del procés, sinó que també “vol mar-

car la política a Madrid”.

Jéssica Albiach va aprofitar les dificultats objectives que estan tenint ERC i Junts per arribar a un acord de legislatura per preguntar-se si els dos partits “volen ser socis de veritat”, i va advertir que la motxilla de desavinences entre tots dos és mas-

La Generalitat no pot estar sotmesa per una entitat privada com és el Consell per la República

sa gran i els va augurar un mal futur: “El que comença malament acaba malament.” ■ JORDI PANYELLA

VOX

“La seva fantasia republicana porta Catalunya a la ruïna”

Ignacio Garriga, líder de Vox, va escenificar la seva impassibilitat davant l'abandonament de la sala de bona part dels diputats quan va iniciar la seva allocució i va definir la protesta com un “menyspreu de la pluralitat propi del separatisme i de l'esquerra”, mentre molts dels parlamentaris que van quedar a la sala li mostraven cartells amb el lema “Acció antifeixista. Països Catalans”. Garriga no es va allunyar ni un mil·límetre del discurs ultradretà de la seva formació. Va començar menystenint la negociació dels partits independentistes definint-la com una “fantasia republicana” i com un “teatre” que porta Catalunya “a la ruïna, la divisió i la misèria”. De Pere Aragonès, va dir que és un “titella de Junqueras, com Borràs ho és del fugitiu Puigdemont”, i va afirmar que tots plegats “duen al Parlament la pugna entre Lledoners i Waterloo”. Pel portaveu del grup d'extrema dreta, a Catalunya “no hi ha conflicte polític”, sinó polític “que han subvertit l'ordre constitucional”. Al marge d'aquests atacs, Garriga va tornar a resumir les fòbies de Vox en un parell de frases: “Aragonès ha parlat de drets i llibertats, però no per als qui no poden escolaritzar els seus fills en castellà, els hostalers multats per retolar en espanyol, els treballadors que no poden anar a la feina pel talls de la Meridiana, els catalans que pateixen la immigració il·legal als seus barris, les ancianes robades pels MENA, o els guàrdies civils i els policies nacionals a qui

neguen la vacunació”, sense oblidar l'acusació de supremacisme envers andalusos, extremenys o gallecs “a qui vostès anomenen xarnegos”, la necessitat de tancar TV3, la definició dels membres de la CUP com a “violents” i el papu del fonamentalisme islàmic “incompatible amb Occident”. En acabar,

Pere Aragonès és un titella de Junqueras com Laura Borràs ho és de Carles Puigdemont

la presidenta del Parlament, Laura Borràs, li va haver d'aclarir de nou que el cartell obra de Pere Català, que li havia mostrat la diputada Jenn Díaz i que mostra un peu calçat amb espartanya aixafant una esvàstica, no és una exaltació del feixisme “sinó tot el contrari”. ■ M.M.

PP

“Cal trencar el cordó umbilical amb Waterloo”

El portaveu dels populars al Parlament, Alejandro Fernández, va esmolat el discurs contra Pere Aragonès, a qui va etzibar que la seva investidura fallida no ha tingut res a veure amb la situació del país, “sinó amb Waterloo”, un element de negociació amb el qual va reclamar trencar “el cordó umbilical” i que va titllar de “excèntric, fantasmagòric i friquí”. Per Fernández, el peatge que haurà d'acabar pagant ERC per rebre els vots de

JxCat està quantificat en “un milió d'euros perquè Waterloo continuï regant la seva estructura”. Dirigit-se directament al candidat Aragonès, el va acusar de “tenir por que li diguin botifler”, i el va alertar que “ho continuaran fent”, per la qual cosa el va exhortar a deixar enrere la “síndrome d'Estocolm” amb Junts, ja que “si l'accepten per evitar la repetició electoral, el deixaran grogui, erosionat i desprestigi”, després de perme-

tre que fracassi en dues investidures. El líder popular també va tenir paraules molt punyents contra Salvador Illa, el líder del PSC, a qui va acusar de “mentir com un bergant” quan va prometre en campanya que no negociaria un govern amb Esquerra. “Això vol dir –va con-

cloure el portaveu del PP– que va enganyar els catalans” i que “les operacions de màrqueting com l'efecte Illa o la taula de diàleg no funcionen”. El problema, per Fernández, és que els socialistes van triar ERC com a soci a Madrid: “Han fet de bombers piròmans i l'incendi se'ls ha escapat de les mans.” ■ M.M.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANÀLISI

David Portabella

Del Vietnam a compartir el Pritzker

El periodista Josep Maria Huertas Claveria va llegir *Cada taula, un Vietnam*, i ningú el cita com a inspirador, però el cert és que el Vietnam s'ha instal·lat entre ERC i Junts com a metàfora del que es vol evitar. Amb Albert Batet fora de combat per confinament, la veu de Junts va ser la de Gemma Geis, i ella va renovar la metàfora com a primer pas per abandonar les trinxeres de la investidura fallida i va citar l'arquitecta Carme Pigem, que el 2017 rebia el Pritzker, el Nobel d'Arquitectura, amb una definició de l'ofici. «L'arquitectura és l'art de materialitzar somnis al llarg d'un viatge.» Candidat Aragonès, volem arribar a aquest acord i iniciar aquest viatge», va dir Geis. «Sense substitucions ni tuteles», va avisar Pere Aragonès mirant a Waterloo i catalanitzant el cèlebre «*ni tutelas ni tutías*».

El marcador estava resolt abans del xiulet inicial, i Junts

s'anota que Aragonès hagi estat el presidenciable amb menys vots (42: 33 d'ERC i 9 de la CUP) en una investidura des del 1980. El 132è president serà també el més jove, però no sap quan ho serà i no té el calendari. Quim Torra va necessitar 144 dies des de les eleccions i Carles Puigdemont, 105, però aquells retards no van ser responsabilitat d'ERC. Aragonès no vol viure els minuts de temps afegit del 26 de maig un cop que Junts té el més semblant a una revenja per la no investidura a distància del president exiliat.

Com si no ser investit no fos prou frustrant, Aragonès va haver de sentir com Jéssica Albiach (En Comú Podem), que cogoverna a l'Estat i té un ministre com Manuel Castells (Universitats) gràcies a l'abstenció providencial d'ERC, li repetia que Junts no el mereix i que ell viu una «relació tòxica». I com Salvador Illa, que va ser ministre de Sanitat gràcies a l'abs-

Una perspectiva del ple que es va fer ahir al Parlament ■ JUANMA RAMOS

tenció d'ERC, s'indignava: «Què més ha de passar perquè vostè deixi de ser ostatge dels antisistema, per un costat, i de Waterloo,

per l'altre?» Per què el PSC i els comuns saben presentar l'abstenció d'ERC per investir Pedro Sánchez al Congrés gairebé com a

deure moral i alhora enaltir el seu immobilisme al Parlament com si fos la més coherent de les reciprocitats, no hi ha tractat que ho expliqui. «*iCuerpo a tierra, que vienen los nuestros!*», va etzibar Illa a Aragonès en castellà i citant Pío Cabanillas Gallas, ministre d'Informació i Turisme franquista i pare de Pío Cabanillas Alonso.

Sintonitzar el Consell per la República amb la plaça Sant Jaume i Lledoners, decidir fins on donar vida a la taula de diàleg que havia de ser mensual i es va reunir el 26 de febrer del 2020 i prou, perfilar la mínima unitat d'acció al Congrés o que els 13 diputats d'ERC i els 4 de Junts votin diferent com fins ara la llei Celaá i els pressupostos estatals, què fer a partir de la moció de confiança del 2023 quan hi hagi eleccions estatals... Si ERC i Junts saben espolsar-se el fang de les trinxeres i que tot l'inventari càpiga en el Pritzker compartit, es veurà d'aquí a un mes.

Dels Pirineus a la plana de Lleida

La Força dels Municipis

Sostenibilitat

Gestió sostenible com a marca de desenvolupament econòmic, social i ambiental

Municipis compromesos amb l'ús responsable dels recursos, la gestió dels residus, l'eficiència energètica i les polítiques de mitigació del canvi climàtic.

Diputació de Lleida
La força dels municipis

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Damià Calvet i Valera
Conseller de Territori i Sostenibilitat

Una estructura d'estat per interpretar el planeta

A Catalunya tenim la sort de tenir empreses i entitats públiques que són veritables baluards en el seu àmbit de coneixement o gestió. Una de les quals és, sens dubte, el Servei Meteorològic de Catalunya, que avui, 31 de març, fa 100 anys. Les efemèrides sempre ens serveixen per revisar les fites assolides, i al mateix temps ens ajuden a mirar endavant i a projectar quin futur volem, cap a on ens dirigim.

El Servei Meteorològic de Catalunya és una veritable estructura d'estat que ens omple d'orgull i ens esperona a fer-lo créixer encara més. Forma part d'aquest conjunt d'eines de país que, per la seva trajectòria i solvència, ens generen confiança i satisfacció. Sabem que podem comptar amb aquest servei i amb la seva professionalitat per construir el país de primera al qual aspirem.

Un dels aspectes que em generen més il·lusió és que precisament el conseller legítim de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, va ser ponent de la llei de meteorologia al Parlament de Catalunya

quan era diputat a la cambra, el 2001. Dues dècades després, aquell marc legislatiu, que va restablir també el Servei Meteorològic com a entitat pública, ha permès que l'entitat continuï evolucionant i donant el millor de si mateixa, adaptant-se sempre al que la societat li reclamava.

Ara fa 100 anys de les seves primeres prediccions, fa un segle que mirem el cel i l'interpretem. I tenim la sort de continuar disposant d'un gran equip de professionals que el converteixen en un referent internacional i que ens situen al món. El Servei Meteorològic de Catalunya, amb 189 estacions automàtiques, quatre radars, quatre detectors de llamps i 225 vigilants i observadors, és un patrimoni a preservar i ampliar.

El compromís català amb tot el que passa al nostre planeta és més viu que mai. Els indicadors sobre pèrdua de biodiversitat o emissions a l'atmosfera ens alerten i ens obliguen a actuar. Al llarg de la darrera legislatura, el govern de Catalunya n'ha estat ben conscient i ha decretat l'emergència cli-

El radar meteorològic del puig d'Arques, a les Gavarres ■ A.V.

màtica. Ens cal un compromís individual i col·lectiu per frenar els efectes del canvi climàtic. El Servei Meteorològic ha llegit la situació i ens ha proveït d'eines que ens serveixen per diagnosticar, avaluar i preveure què ha de passar.

Aquesta ha estat la seva evolució, la seva adaptació als nous temps. Durant el darrer segle, el Servei Meteorològic de Catalunya

s'ha ocupat de les projeccions meteorològiques i climàtiques, i aspirem que continuï desenvolupant aquesta tasca. Tenim una de les xarxes d'observació i teledetecció més denses del món, i l'assessorament i la coordinació amb Protecció Civil per reduir l'impacte de les situacions meteorològiques perilloses, que sabem que cada cop sovintejaran més, crei-

xen cada dia.

Aspirem a ser l'únic organisme competent en meteorologia i climatologia a Catalunya i, per tant, a assolir totes les competències pròpies d'un servei meteorològic nacional. Continuarem treballant per aconseguir-ho, amb el mateix vigor d'un dels seus precursors durant la Mancomunitat, el seu director, Eduard Fontserè, també amb la complicitat d'uns servidors públics compromesos.

Avui dia, l'Estat espanyol continua sense permetre la participació directa del Servei Meteorològic de Catalunya en els organismes internacionals. Ni tan sols considera la possibilitat que les dades del Centre Europeu de Predicció, pagades també amb els impostos dels catalans i catalanes, estiguin al nostre abast per fer en òptimes condicions les tasques encomanades per llei, especialment les associades a l'activació dels plans d'emergència de Protecció Civil. La competència en meteorologia aeronàutica tampoc no ha estat reconeguda, tot i treballar-hi des del 2013, quan es va presentar per primer cop la candidatura per assolir-la. El 2016 es va fer un segon intent, que no va arribar ni tan sols a tenir resposta.

Perquè era i és important mirar, estudiar i entendre el cel i l'atmosfera des de Catalunya i per a Catalunya. Poder predir el nostre temps, amb eines cada cop més precises. Enhorabona per aquests primers 100 anys acompanyant-nos en el nostre dia a dia, ajudant-nos a viure millor.

L'advocacia de l'Estat es renta les mans dels indults

■ Triga dos mesos a informar que no li pertoca pronunciar-se sobre la qüestió

Jordi Panyella
BARCELONA

L'advocacia de l'Estat ha trigat dos mesos i dotze pàgines d'informe a treure's de sobre la qüestió dels indults dels polítics i líders sobiranistes condemnats a gairebé un any de presó pel Tribunal Suprem. En un informe signat per l'advocada Rosa María Seoane, la mateixa que va representar l'Estat en el judici, s'acaba conclouent que l'advocacia de l'Estat no

s'ha de pronunciar sobre si s'ha d'atorgar o no la mesura de gràcia als presos, perquè seria com anticipar una decisió que pertoca al Consell de Ministres.

L'informe de l'advocacia de l'Estat s'ha emès en representació de la subsecretaria d'Hisenda, i en les conclusions l'únic que es limita a fer és aixecar acta d'un fet que ja és públic i notori per part de l'administració de l'Estat: que s'atribueix als condemnats per haver liderat el procés una despesa irregular de 4.146.274,97 euros en l'organització del referèndum de l'1-O.

Aquesta és la quantitat que el Tribunal de Comp-

tes ha obligat a finançar per fer front a una possible responsabilitat si el procediment que hi ha obert en aquesta instància acaba en una condemna. Aquesta quantitat, segons l'advocacia de l'Estat, seria suficient per reparar el perjudici econòmic causat a l'Estat. La reparació del dany és condició obligada per accedir a una mesura de gràcia.

Ara bé, el mateix informe recorda que el Tribunal de Comptes ha obert un altre expedient relacionat amb l'acció exterior de la Generalitat, entre els anys 2011 i 2017. En funció de com acabi aquest expedient, i si es conside-

L'advocada Rosa María Seoane és qui signa l'informe de l'advocacia de l'Estat ■ EFE / ARXIU

ra que la responsabilitat econòmica amb relació al procés és major, aquesta quantitat de 4,1 milions d'euros encara podria quedar petita.

La tramitació de l'indult es troba encara en la fase d'elaboració d'un in-

forme per part del Tribunal Suprem. L'òrgan sentenciador ha demanat l'opinió a la fiscalia i a l'advocacia de l'Estat abans de pronunciar-se, amb uns arguments que només tindran caràcter consultiu. La decisió última, tal com

recorda l'advocacia de l'Estat en el seu informe, depèn del Consell de Ministres. La resposta del ministeri públic va ser oposar-se a la mesura de gràcia i demanar el compliment de les penes als condemnats. ■